ج) پذیرش تعدد قرائات قبل از قرن یازدهم توسط علماء شیعه و عدم اعتراض به تعدد آنها

قدم سوم مهمتر بود. کاری داشت علماء اسلام و مفسرین مواظبت کنند و دهن کسانی را که در قرآن اجتهاد میکنند را ببندند؟! کسانی که اجتهاد میکنند و قرائت در میآورند؟! کما اینکه میکردند و چه برخوردهایی میشد. و حال آنکه برعکس است. از قراء از مفسرین از روز اول مدام به این تعدد قرائات، باد زدند. مدام آن را نشر دادند. مدام آن را گفتند. عرض کردم ثلث تبیان شیخ الطائفه قرائات است. کاری ندارد. شما ببینید. مرحوم شیخ چقدر به تفصیل قرائات را بررسی میکنند! سید رضی، سید مرتضی و.. . قطب الدین راوندی که ایشان از بزرگان است، گفتند این قرائات علی مذهب اصحابنا، کلام الله هستند. اینها درست است، حتی سه قرائت از آنها هم درست است.

بنابراین اصلاً مسلمین با تعدد قرائات به‌عنوان یک اضطراب برخورد نمی کردند. بلکه بعدها عوض شده است. لذا گفتم این بحث ما فوق ضرورت است. ضروری نیست، فوق ضروری است. یعنی نگوییم که شیعه به این صورت میگویند. پس این عبارت مفتاح الکرامه چه بود؟! این کتاب فقهی اصیل چه میگوید؟! چه کسی در تخصص صاحب مفتاح الکرامه شک دارد؟! این بزرگ میگوید «فالظاهر من کلام اکثر علمائنا و اجماعاتهم انها متواترة الیه صلی‌الله‌علیه‌وآله».

بازبینی #2
ایجاد شده 23 آوریل 2024 16:49:14 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2024 14:52:43 توسط ... .